

ляри. Отъ показанитѣ тракийски думи, извлечени отъ дълбоката древностъ, и до днесъ сж на употрѣбление нѣкои, като: гаванки, копани, маша, лъвъ, леха, лакомство, ястие, нива, нося, Търново (висота, крепостъ), палешникъ, семка, семе и много други сегашни български думи.

Дава се обяснение, какъ сж произлѣзли думитѣ: князь, панъ, копанъ, джупанъ, траканъ и канъ. Тѣ сж били заети отъ Асиро-Вавилонската култура, която е упражнявала голѣмо влияние тогава въ всички по-издигнати народи. Думата князь е произлѣзла отъ *Канасъ* или *Канъ*.¹⁰⁾ Титлата царь е произлѣзла отъ сарь. Канъ се е измѣнила на ханъ въ туранскитѣ народи. Тракитѣ сж запазили старото произношение канасъ или князь и сарь или царь. Нѣкои мислятъ, че титлата царь води началото си отъ цезарь, отъ която дума произлѣзла думата *кесарь*, а отъ кесарь — царь и кайзеръ. По-вѣроятнo обаче ще е сарь, която дума е получила произношението царь въ тракитѣ (славянитѣ). Затова навсѣкжде последнитѣ наричатъ македонскитѣ владетели Филипъ и Александъръ царе.

¹⁰⁾ Думата *Канъ* се споменава и въ *Чаталарския надписъ* на *Омортага*, който е следния :

„*Кинъ ивиги Омортагъ* въ земята гдето се е родилъ е отъ бога владетель. Оставайки въ стана Плиска направи дворецъ на *Туча* (р. Тича или Луда Камчия) и премѣсти войската си срещу гърцитѣ и славянитѣ и направи изкустно мостъ на *Туча* заедно съ двореца и постави въ сщия дворецъ четири стълба, а върху стълбоветѣ постави два лъва. Богъ да удостои отъ Бога поставения владетель, като тѣпче съ крака императора докато тече *Туча* и до кзто владѣе надъ много (бройнитѣ) българи (и) подчинява своитѣ врагове радостенъ и веселъ, да живѣе сто години. Времето пѣкъ когато се съгради бѣше по български *сигоръ елемъ*, по грѣцки индиктионъ петнадесетъ“.

Забележка. Думата *славяни* въ надписа трѣбва да се разбира роби, защото тази дума въ онова време е имала такова значение. Следъ приобщаването на тракитѣ, римлянитѣ и гърцитѣ къмъ християнството се възприе за господствуеще начало: „Една вѣра — единъ народъ“ римски (Ромей),